

ԵՐԵՎԱՆԻ ՍԵՐՅՈՒՆԵՐԻ 80

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռ. և
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թղթիչները պարգևատրուում են միայն խմբագրատան մէջ

Երբ. Կոստան. Тифлисъ, Редакция «Мелкъ»
Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆ. № 258.

Խմբագրատանը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Խմբագրատանը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Խմբագրատանը ընդունվում է ամեն լեզուով.
Խմբագրատանը ընդունվում է ամեն լեզուով.
Տէլէֆ. № 258.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԵՂԱՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԾՈՒՆԵՐԸ

ԲՈՎԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Գործակցութեամբ.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ.
Օգնեցէ գործին. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱԿՐԻՆ
ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ. Խնչ է կատարվում Մակեդոն
նիստում. Արտաքին լուրեր.—ՆԵՐՔԻՆԻՆԵՐ.—
ՅԱՆՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Հա-
մադիշ չէր:

ԳՈՐԾԱՆՑՈՒԹՅԱՆ ԱՐԾՈՒՆԵՐԸ

Շնորհիւ մամուլի, դպրոցի, թատրոնի
և ժողովրդական հիմնարկութիւնների
կամայ-կամայ գիտակցութիւնը տարած-
վում է և մարդկանց մէջ եղած նախկին
տարբերութիւնները սկսում են հարթվել
և ոչնչանալ: Այժմ կրթված գիւղացին կա-
րողանում է այնպիսի դիրք բռնել և այն-
պիսի գործունէութիւն ունենալ, որպիսին
առաջվայ ժամանակները հնարաւոր էր
միայն իշխանների, դուքսերի և առհասա-
րակ արտոնականների համար: Քաղաքային
ինքնավարութեան մէջ հասարակ արհես-
տաւոր կարող է ձայնաւոր ընտրվել և
եթէ նա փոքր ի շատ է պատրաստութիւն
ունենալով մի անձն է, հնարաւորութիւն
ունի ոչ միայն իր քաղաքի շահերի մասին
զեկուցանել, այլ և այնպիսի ազդեցութիւն
ձեռք բերել, որ նրա ցոյց տուած կարիք-
ները յառաճող ուղղութեան առնվին
ինքնավարական մարմին կողմից:

Այն օրից, որ հասարակական ընտառ-
ութիւնը և առհասարակ հրապարակա-
կան խօսքը կարողութիւն տալին իրա-
քանիւր անձի մասնակից լինել իր շրջա-
վայրի խնդիրների ընդարձակ և բազմակող-
մանի լուսաւորութեան, ամեն ոք զգաց,
որ ինքը որոշ դեր ունի կատարելու հա-
սարակութեան մէջ և որ նա մասնաւոր
ինքն է մեղաւոր հանդիսանում այն
թերութիւնների համար, որ ունի նրան
շրջապատող կեանքը:

Երբ դուք տեսնում եք, որ կարողու-
թիւն ունեք խօսակցել և խորհրդակցել
ուրիշների հետ ձեր առօրեայ խնդիրների
մասին, մշակել մի շարք միջոցներ բարե-
ընտեսել մտնելու կեանքի մէջ և քննել

կազմակերպութիւններ իրագործելու ծրա-
գիրները, այն ժամանակ դուք մի կողմից
սկսում եք կամայ-կամայ հասկանալ հա-
սարակական պարտաւանդութեան նշա-
նակութիւնը, իսկ միւս կողմից զգում եք
ձեզ անգամ մի մեծ հասարակութեան,
որտեղ դուք ուրիշների հետ միասին հա-
ւասար ձայն եւ ազդեցութիւն իրաւունք ունեք:
Ձեզնից է կախված նպատակայարար
ուղղութիւն և լուծում տալու հասարա-
կական և անտեսական մի շարք խնդիրնե-
րի: Դուք կը յայտնէք ձեզ շրջապատող
կեանքի կարիքների և պահանջների մասին,
մի ուրիշը կը յայտնէ իր օրվայ շարիքների
մասին, կը քննէք նրանց, կը բացատրէք և
փերջ ի վերջոյ իրեն հետեւանք կը պարզվեն
այն միջոցները, որոնցով կարելի է հար-
թել առաջադիմութիւնների և բարեընտե-
սների ուղին: Պէտք է գնահատել այդ հան-
գամանքը և օգտվել հնարաւորութիւնից
բարեխաւելու մեր իրականութիւնը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՕԳՆԵՆԵՐ ԳՈՐԾԻՆ

Ինչպէս յայտնի է արդէն «Մշակ» ընթեր-
ցողներին, հակամարտին Բագուում տեղի է ու-
նենալու մի օրերայ վիճակագրութիւն, որի հա-
մար ահա մօտ մի ասորի է պատրաստութիւն-
ներ են տեսնվում, իսկ վերջին ժամանակները
այդ պատրաստութիւնները, մտնելով իրա-
կանութեան շրջանին, տեսնվում արագու-
թեամբ են առաջ գնում: Գործը ետում է,
մարդիկ, որոնց յանձնված է այդ վիճակագրու-
թեան ղեկը, անգուշ կերպով աշխատում են
գիշեր-ցերեկ:

Վիճակագրութիւնը, օտարախօսական ողոր-
մելի վիճակի մէջ է ամբողջ Ռուսաստանում:
որը եւրօպական պետութիւնների մէջ յետիւ-
տեմ է բանում: Ոչ մի տեղ այնքան զգալի չէ
զորս բացակայութիւնը, ինչպէս մեզանում:
Ստատիստիկան մի տեսակ խթան է ժողովր-
դի, մասնաւոր իսկական պատկերը լուսաւորնե-
լու համար: Այդ իսկ ողով Մեքսիկայում, ուր
ստատիստիկային առաջնակարգ տեղ է նշանա-

կութիւն են տալիս—նա անագին ծառայու-
թիւն է մատուցանում մարդկութեանը. յաճախ
մերի ու անպատշաճ թւերը, իրողութեան այն-
կամ այն կտոր երկայնքը, որ և է փաստ իր
իսկութեամբ, գիտնական և փրկաօգնական
շատ գիւղեմաներից հազար անգամ աւելի հեշ-
տութեամբ են լուծում այն կամ այն օգոյս-
յական և հասարակական խնդիրները:
Ստատիստիկան է, որ լինելով և տալիս վայ-
րահայտութիւնները, օտարախօսական է, որ բաց
է անում գիւղեմանը, կարծաւոր օգտակարու-
նների աչքերը, օտարախօսական է, որ մարդկանց
սովորեցնում է նայել իրերի վրա ոչ թէ բազմ-
մանկիւն պրիզմայի միջով, այլ իր իսկական
գործիքներով:

Ստատիստիկան, իմ կարծիքով, մի լուսա-
ւոր աստղ է, որը միշտ կարող է առաջնոր-
դել օգոյսական օտարախօսական խնդիրներով
բռնված հասարակական գործիքներին, օտա-
րախօսական մի լուստեր է, որը միշտ կարող է
լուսաւորել մեզ շրջապատող խառնարը, իսկ
յայտնի է, թէ մարդիկ, լուսնի խոյր տուող
մարդիկ, ինչպէս իրանց զգալի են պահում
լուսնի առջև:

Բագուի ստատիստիկան, վիճակագրութիւնը,
անկասկած, տեղական բնաւորութիւն է ունե-
նալու—ի նկատմամբ ունենալով տեղական պայ-
մաններ և նրանց հետ կապված շահերը, բայց
նա էլ չէ չէ. հրապարակի վրա է դրված մօտ
200,000 բնակիչների պատկերը իր զանազան
կողմերով: Եւ չեմ կարծում օտարին, որ Բագ-
ուի ստատիստիկան լոկ տեղական բնաւորու-
թեամբ օտարախօսական է: Հաւատարմութեամբ,
նա մտածելու և օգտվելու: Ներքէ կը տալ նաեւ
մեր կողմանեան շատ քաղաքներին, մասնաւոր
մասնաւոր ինչպէս լուսաւորական գործիչ, եւ
ուրախանում եմ, որ մօտիկ ժամանակում
մենք հնարաւորութիւն կունենանք հասարա-
կական այն և այն խնդիրներին մօտենալ հաս-
տատուն փաստերով, անհրաժեշտ օրինակներով
բնաւորութեամբ և, ինչ խօսք, որ աւելի հեշտու-
թեամբ լինելու և կարմրաքնի կը տանք այդ
բաները չը սիրող բազմութիւն: Հիմ է բո՛ւ օ յ յ ա-
մա գ յ ն ե ի իւ...:

Սակայն, որպէս զի ստատիստիկան, վիճա-
կագրութիւնը իր այդ գործը և անորի օյր է

գործութիւնը ունենալ, հարկաւոր է, որ նրա
ազդեցութիւնը ճիշդ և անսխալ լինեն: Ի նկատի
ունենալով մեր ժողովրդի կուլտուրական բե-
ռի ծանրութիւնը, եւ հաւատարմութեամբ եմ, որ
այդ իրականացնող ճիշդութիւնը չի ունենալ ա-
ռաջիկայ օտարախօսական և օրապահ պար-
տականութիւնն է ամեն կերպ աշխատել չը
հասկացողներին հաղթանակու օտարախօսական
անմասնակարութիւնը, նրա օգտակարութիւնը:
Իւրաքանչիւր անհատ, որը հաղթանակ է օտա-
րախօսական բարձր նշանակութիւնը, մեծ մեղք
գործած կը լինի, եթէ իր անտեղեկ հարեա-
նին, ծանօթին չը համոզեցնէ, չը հաւատացնէ
ճիշդ տեղեկութիւններ տալու անպայման օգ-
տակարանութեան մէջ:

Միշտ անտեսադէմ ճնշված, միշտ կեղե-
վողների ճանկերում օտարախօսական եղած
մեր հասարակութիւնը, երբ նրան հարց-
նում են իր անձնական գրութեան, կա-
րիքների մասին, նա օտարախօսական եղած յետ
է քայլում և խոյր է տալիս ճշգրիտ տեղեկու-
թիւններից:—Չը լինի թէ նոր ասուք և հարկ
են աւելացնում, նոր գիւղաբնակչութիւն է լի-
նելու, պատերազմ է այն,—այս հարցերն են
պատում նրա գլխում:

Պէտք է համոզել, որ հէնց այդ ցանկերից
թեթեւանալու, տանդաններից զրկվելու հա-
մար է այդ վիճակագրութիւնը և նրանից վա-
խենալու ոչինչ չը կայ:

Օգնեցէ այդ գործին. նա մեզ բարեք է
խոստանում:

Ի. Յովհաննիսեանց

Բագու.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Մայրաքաղաքի լրագրիւնները հաղորդում են,
որ նախաձեռնողներն են և առաջադրական նախ-
արկութեան գլխավոր վարչութիւնը մշակել է
ներկայումս մի ընդարձակ ծրագիր՝ առաջադրա-
նականապես լրագրիւնները բարեկարգելու և նրանց
մէջ զանազան կատարելագործութիւններ մտա-
ցնելու նպատակով, նոյնպէս և բաւարարու-
թիւն տալու այն կարիքներին, որ ունի առա-
ւորական նախաձեռնողները: Այս ծրագիրը

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՄԱՐ 2 2 5 Ի

«Մշակ» № 184-ում պ. Սարուխան հարկ
համարից իմ երկնային պատասխանել մի ամ-
բողջ բանասիրականով՝ Հիմ պատասխանը պ.
Անարտեսանցին վերագրել առի. Ծառում եմ,
որ ճանապարհորդութիւնս արգելք եղած ինձ
աւելի վաղ հրապարակ գալ ներկայ տողերով,
բայց զուէ և ոչ՝ բան երբեք:

Ծառում պ. Սարուխան ներողամիտ լինի այն
ակամայ յաղաղմանս համար:
Խոստովանում եմ, ինձ համար անձնապէս
չափազանց անախորժ է այժմ վերստին յու-
ղել խնդիրներ, որոնք այնպէս կակնցնում են
մեր առկալին միասնող վերքերի: Տարաբազ-
մաբար, պ. Սարուխանի յօդուածը, ամենապի-
անկարելի է դարձնում իմ լուսնիւնը:

Պ. Սարուխան իր երկար յօդուածում ճշգ-
նում է ապացուցանել, որ եւ ծանօթ չեմ այն
հարցի հետ, որի մասին բողոք եմ յայտնում,
որ Աղարանի յայտնի թղթի վերաբերմամբ
եւ նոյն իսկ Հեռագրայ օրալուում եմ, և որ
ամենապիտանուն է եւ վերաբերում եմ հայ
ժողովրդին՝ կարծելով թէ նա կրօնափոխ է ե-
ղել մի կտոր հաց ձեռք բերելու համար:

Դուք պիտի գիտենաք, պ. Սարուխան, որ եւ
իմ նամակը գրել եմ չմէջբերական մի խոս-
քով, ամեն, ամեն, ամեն ունենալու ար-
խի՞մ կամ զօհրմաններ և առաջնորդվելով
միմիայն յիշողութիւնով և ձեր յօդուածներով:

Եթէ յիշողութիւնս կարող էր ինձ խաբել, (մի
բան, որ բարեբաղդաբար տեղի չէ ունենել)
ձեր յօդուածները պատկ և Աղարանի մասին
բողոքովին բուռնական էին, որ եւ իմ բողոքին
տալի ձեզ յայտնի ձեռք: Այժմ էլ՝ ձեր պատաս-
խանը կարողաւ յետոյ, չեմ քայլում հրա-
պարակով տանել, որ դուք ոչ միայն չը համո-
զեցիք ինձ, այլ և իմ բողոքին, ձեր դատելու
եղանակով, նոր հիմունքներ առեք:

Ձեր համարձակ կարծիքները Հիւն XIII-ի
ազատամտութեան և պրիւսականութեան իր թէ
ցոյց տուած նրա պաշտպանութեան մասին եւ
ի հարկի բաժանել չեմ կարող, բայց և չեմ էլ
զրադվի այդ խնդրով, որովհետեւ ըստ իմ պ.
Ego-ն «Մշակ» 151 №-ում հեղինակաւոր ձեռ-
նով ցոյց տուեց այդ պաշտպանութեան բոլոր
արժէքը, բողոքովին հակառակ ձեր ասածնե-
րին: Զարմանում եմ, որ դուք մինչեւ այժմ
հարկ չը տեսաք հերքել նաեւ պ. Ego-ի ասած-
ները: Բայց այդ թղթին, որովհետեւ ինձ զրա-
դեցնող հայկական հարցի հետ առնչութիւն
ունենող հանգամանքներն են:

Եւ ասացի զիւ առաջ, որ ձեր յօդուածները
միանգամայն բաւական էին իմ բողոքին հի-
մունքներ մատակարարելու համար: Եւ ճշմա-
րիտ, ընթերցողը, ի միջի այլոց, ահա թէ ինչ
է տեսնում ձեր յօդուածներում: 1894 թւին
Սասունը սուլթանի հրամանով արիւնջուայ է
դարձել, ուրիշը հաստատված է. մեծ պետու-
թիւնները և մասնաւորապէս Աղարան՝ օտա-
րապական ճնշում են գործ դնում բարեկրո-
նական իրագործելու համար: Բ. Դուք
նեղին չեմ զիմում է պատկ միջամտութեա-
նը այդ նեղ կացութիւնից ազատելու համար,
կաթօրիկութեանը արտօնութիւններ խոստա-

նալով: Եւ պատկ այնքան օրապիւր է զեպի
սուլթանը, որ անգլիական կառավարութեան
առաջ նույնիսկ չունենալով Թիւրքիայի համար,
իր բարեխաւելութիւնը կատարում է օպերա-
կան դեպքերի միջոցով: Քաղաքակրթ շա-
խարհը՝ անապաղ հայերի հետ միասին վեր-
գովված են այն անտեղի միջամտութիւնից,
բայց այսօր պ. Սարուխան գալիս է մեզ ա-
նելու թէ՛ հանդուրժող շուտով պարզվի: Հիւն
XIII ցանկում էր ազգի սուլթանի վրա,
որ սա իր հախճանութեամբ խաղաղացնէ
հայկական նախադէմները միւսի եւրօպական
միջամտութիւնը: Պ. Սարուխան, այս աստիճան
զուք է զգիւ, ասացէք խնդրեմ, միթէ ճշմա-
րիտ դուք չը գիտէք ինչ տեսել է սուլթանի
նախադէմութիւնը, և թիւրք կառավարութիւնն
ինչպէս է հաղթանակ «խաղաղացնել հայկա-
կան նախադէմները»: Եւ պատկ՝ որ այդ «սուլ-
թանական» նախադէմութիւնը հակադրում էր
պետութիւնների ճշմարիտ միջամտութեանը, աշ-
խատելով խափանել այդ փրկարար միջամտու-
թիւնը, կարծում էր. թէ չը գիտէր, որ Թիւր-
քիան երբեք անտես ընդի ոյժի չի գիշի, որ
երբեք մի սուլթան ինքնապարաշար, այն էլ մի
քրիստոնէական ժողովրդի, բարեկրօնական չի
պարգիւր: Օ, նա հրաշալի կերպով գիտէր,
բայց միջամտում էր, որովհետեւ, մէջնազուս
սուլթանական խոստումներ կային կաթօրի-
կութեան շահերի համար:

Եւ մի և նոյն ժամանակ Աղարան մի կողմ
միջ և Հեռօք պաշտպանական օրգան «Osserva-
tore Romano» միւս կողմից, Թիւրք կառավար-
ութեանը հրապարակով բարեք վարքի վկայա-
կան են տալիս, մէկն ուղեւորով, իսկ միւսը
յօդուածներով: Եւրօպայի առաջ բարձրագոյն

անպատկանութեամբ նրանք վկայում են, թէ
հայ ժողովուրդը նրանիկ է մարդասպանի ա-
րիւնքութեան մէջ: Եւ դուք, պ. Սարու-
խան, այժմ գտնում եք, թէ այդ երկուսն էլ
(սուլթանը և յօդուածը) օրալ ուղղութեան հե-
տեանք էին: Միայն այդքան... որպիսի զրա-
շուտ, ընդող զնախադէմութիւն, և դուք դեռ
փորձում եք անապաղութեան գտնելու տու
ու-
րիշներին: Ծառում պիտի նկատեմ, որ այս
պիսի արտօնութեամբ օւրաբանութեանը
այս աստիճան փափուկ խնդրում հրապարակ
գալու համար պէտք է ընթերցող հասարակու-
թեան մասին յափառանք օտար կարծիք ունե-
նալ: «Այսպէս կառավարութեան հետեանք... Դուք
ինքնեքդ անապաղ օւրիշներից լուս գիտեք, որ
«Osservatore Romano», Հիւն XIII-ի պաշտօնա-
կան օրգանը, երբեք չէր համարձակվի անտես
պէտք եղած ներքինիների այդպիսի յօդուած
հրատարակել և Աղարան օրալ չէր անի իր
խաղաղական ուղեւոր մատուցանելու սուլթանին,
առանց կանխաւ լրջօրէն կառավարելու: Հեռօք
քաղաքական արտօնութեանը: Ոչ, պ. Սարու-
խան, զրաւք՝ այդ թղթերը չախալ ուղղութեան
հետեանքներ չէին, այլ վերից վար կազմած
մի հետեղական ծրագրի զանազան մասեր,
որը դուք օրալում եք այժմ անտեսել: Բարե-
կրօնականութեանի minimum և որ ամեն անա-
պաղ ու գիտակ անձն իրաւունք ունի ան-
տեսել օտար պրիւսական ի հանջ օտարութեան
օտար միջամտութեան անտեսնելու համար:
Կարող էք այժմ վերստին բացակայել, որ եւ
հաստատաւ սխալվում եմ: Բայց չարտօնակներ
«Իմ պատմութեան» մէջ մի մեծ նորութիւն
չը կայ, ասում եք դուք ձեր պատասխանում,
հարկաւոր էր միայն, որ մարդ ծանօթ լինի այն

իրագործելու համար պետական գանձարանից պէտք է նշանակվի մօտ 150 միլիոն ռուբլի:

«Кавказ» լրագրին հետագործում են Պետեր-բուրգից, որ Բագուի նաւթադէղաները գտնւում են միջնորդութիւնը՝ միացնելու նաւթային ար-քունի փոքր հողարածիները մասնաւոր ար-ձանից պատկանած հողարածիներին հետ մի-նիտարներ կօմիտէի վճարով պէտք է յանձնվի ջնջելու համար մի առանձին խորհրդակցու-թեան, որի նախագահը կը լինի երկրագոր-ծութեան և պետական կառավարման մինիս-տրի միջոցով:

Նոյն լրագրին հետագործում են Ղազարից, «Էմանուել», որ Ղազարի գաւառից անյայտա-ցած Ալի-Մահմէդ Քաթիպի աւագակը գտնու-մում է Սիւնիքի գաւառի Էլչարի գիւղում, գաւառագետ Արմաշ, վերջինով իր հետ ա-ւագ-օգնական Տէր-Աստուածատուրեանին և գիւղական պահապան զինուորներին, գիւղերով անցաւ Ջէրմուկ դաշտը և սեպտեմբերի 25-ի լուսաբացին չընկալանք Էլչարի գիւղագետ Ալի-Մահմէդ-օղլիի առնելը, որտեղ և ձերբակա-լեց Ալի-Մահմէդին:

Կիրակի, սեպտեմբերի 28-ին, բազմեց Հաւ-լաբարի նոր թատրոնը Արաքսեանի ղեկավա-րութեամբ: Շատ ուրախալի երևոյթ է, որ քաղաքի հետաքրքիր ծայրում, որտեղ ապրում է ազգայնականութեան աւելի չունեւոր և աղքատ մասը, սկսում են հաստատվել այնպիսի հիւ-նարկութիւններ, ինչպէս է թատրոնը: Հաւ-լաբարի նոր թատրոնը ընդունարարէ լաւ աղ-պատրութիւն է թողնում: Դա երկարակամի չինութիւն է, որի տարին յարկում պետեղ-ված է Փոյէ, բուֆէն և գարդեօր, իսկ վերին յարկում թատրոնական դահլիճը: Դահլիճը բա-ւական ընդարձակ է, լաւ լուսաւորված ելքա-բուխանութեամբ: Ընդհանրապէս պահպանված են թատրոնական դահլիճների կանոնները: Բացի մի շարք աթոռներից և լոճաններից թա-րոնում ունի նոյնպէս ամֆիթատր բաւական յարմար լինված: Բնու ընդարձակ է, դեկո-րացիաները ճշտաւ (Ափոսոս որ դահլիճը շատ է ցածր և մեծ քանակութեամբ պատկաններ ունի, որից զգալի կերպով կախված է բոլոր-նանք): Պէտք է ուշադրութիւն դարձնել օդա-փոխութեան վրա, որպէս զի օդը այնպէս խեղդող չը լինի: Այդ անարմարութեան դէմ մասամբ կարելի է մաքրակ, եթէ առանձին ծխելու սենեակ յատկացնվի և կամ Փոյէն բուֆէտից զատվի: Մենք կարծում ենք, որ առմաստների գնները աւելի բարձր են, քան ցածրակալի են թատրոնի անդրութեան համար: Գնները պէտք է հանրամատչելի լինեն: Եթէ մինչև այժմ Հաւլաբարի հասարակութիւնը չէր յաճախում քաղաքի թատրոնները կամ թէ յաճախում էր շատ քիչը թուով, այդ հանգա-մանքը բացատրվում է ոչ միայն թատրոնի հե-տաքրքրութեամբ, այլ և զանազան պատճառ-ներով:

հարցի հետ, որի նկատմամբ բողոք է յայ-նում: Այս, պ. Սարգսյան, նորութիւն չը կար, և ես բողոքում եմ հէնց վաղուց յայտնի, վաղուց հաստատված փաստերի հիման վրա, զարմանալով և ցաւելով, որ դուք կարող էք այնքան աշխատել, այնքան ցաւաւ իրողութիւն-ները այսօր 6—7 տարեց յետոյ միայն ներ-կայացնել այնպէս, որ մարդ առանց վրդով-մունքի կարող չէ կարողանալ:

Աղարեսի յայտնի թղթի համար դուք գտնում էք, որ ես հաստատ օրալով եմ, որ, որովհետեւ Արաքս-Համալի մեծ ունեւոր արդա-բացնող այդ զօկունները, ինչպէս ես ան-ուանել եմ, գրվել է 94-ին, հետեւապէս մեծ կոտորածներից առաջ: Դուք իդուր էք կար-ծում, թէ այդ տողերը գրելու թւականներն իմ յիշողութիւնից խուսափել են: Ինչպէս այն է միայն, որ ինչպէս երևում է ես ու դուք մեծ ունեւոր մասին, ինչպէս և բարոյական ու հասարակական ուրիշ հարցերի մասին տարբեր հասկացողութիւններ ունենալ: Ըստի այդ ունեւոր սկզբում է այն օրվանից, երբ Սասուն-նում կատարվեց օւրվթանի հրամանով կազմած հայալին զորագործային առաջին արիւնք տե-սարանում: Մի ամբողջ հայաշատ գաւառ արիւն-լուայ ու ակերակ ընկած էր: Ձեռքի փայլալի վայրերի հրամանների տանքի տակ, զաղաւա-կելով աշխարհը յուզված էր ու լցված զարթո-թով այդ անասնի բարբարոսութեան հանդէպ, իսկ դուք այսօր գտնում էք, թէ ես հաստատ օրալով եմ, որ, որովհետեւ զօկունի թիւը հազարներ էր միայն և ոչ հարիւր հազարներ: Այդ մի և նոյն է առնել, պ. Սարգսյան, որ գող ու աւա-զակ է միայն նա, ով կոտորում է առն բողոք

առն լինելու, այլ և զանազան անմատչելիու-թեամբ: Այժմ հիմնելով Հաւլաբարի կենտ-րոնում թատրոն, քանակաւոր վերացել է ձանապարհի անարմարութիւնը, բայց զանա-էլ պէտք է զգալի կերպով իշխանին: Առաջին ներկայացման համար նշանակված էր «Գէպոս»-ը: Նա շատ լաւ ընտրութիւն էր: Ներկայ էր պիեսի յարգելի հեղինակը: Ներկայացումը մի-ջակ աղողութիւն ունեցաւ:

Մեզ հաղորդում են, որ Թիֆլիսի հայոց դրամատիկական խմբի ներկայումսները կը սկսվեն հիմնադրել օր, հոկտեմբերի 2-ին: Կը ներկայացնեն «Դարբնապետ» պիեսը: Այնուհե-տեւ ներկայացնելու են իրենց առաջին պիես-նան երկուսուսով և հիմնադրել օրեր:

Մենք գտնապէս ժամանակներ տուել ենք անդիկութիւն երգիչ Ամիրջանի մասին, երբ նա երգում էր զանազան թատրոններում և առաջ ենք բերել զանազան թերթերի կար-ծիքները: Ամիրջան Թիֆլիսում դեռ քիչ դեր-բում է հանդէս եկել, բայց արդէն պարզվում է, որ նա ունի ուժեղ, արեւմտեկ բարեա-նային ձայն, որ վերին բեկիտումում հնչում է ոչ միայն ազատ, այլ և գեղեցիկ ու համեմ-բաբարաւորութեամբ: Օպերային երգի համար նա ունի բոլոր յարմարութիւնները՝ և ձայն և հոտակ և դէմք և բաւական երաժշտականու-թիւն: Ինչպէս և առաջնորդութեան մէջ ցանկալի է աւելի կատարելագործութիւն:

Ուշադրութեան արժանի լինի հանգամանքը, որ Թիֆլիսի քաղաքային տան վերին յարկը, որ զանգված է քաղաքային վարչութիւնը, իր փոքր չափով բաւարարութիւն չէ ապրի-վարչութեան բոլոր պահանջներին, զուտա-յի մի խումբ ձայնաւորներ մատուցութիւն ունեն հարց բարձրացնել զանազան ուսուցողականների հոգեւոր սեմինարիայի չինութիւնը, որ զրոն-վում է Պոլիտեխնիկ փողոցի վրա:

Շաբաթ, սեպտեմբերի 27-ին, երեկոյան, Հաւլաբարի ժողովրդական թատրոնում հայ թատերասէրները խաղալիս Մօլիէրի «Ակամայ» բժիշկը կօմէդիան և «Ալքամ» և «Եւա» վոզովիլը: Չգտնարելի պատասխանատու դերը պ. Սա-րգսյան բաւական լաւ տարաւ, միւս դերակա-տարները էլ բաւական էին: Վոզովիլն էլ, չնո-րիւ պ. Աւետիսի աշխույժ և հմուտ խաղի, լաւ անցաւ և մեծ զուարճութիւն պատճառեց:

Օպերային վերջին ներկայացումների մէջ հանդէս եկան նոր երգիչներ և երգչուհիներ: Երգիչ Սանդուխտի, լաղացապետ դերում, ցոյց տուեց երգելու հմտութիւն, մաքուր և ամուր ձայն, անող առաջնութիւն և յարմար խաղ: Եւլալիս, Օնեգինի դերում, հանդէս բերեց թէ ոչ շատ ուժեղ, բայց լաւ մշակված և ախոր-ժերի ձայն, ճաշակով երգեցողութիւն և հմուտ

անշաւաններ և թաւանում բոլոր հարմարութիւ-նը, բայց եթէ նա սպանում է առանցքներից միայն մի քանի հոգի և առնում բարիքի միայն մի մասը, նա դեռ գող չէ: Եւ վերջա-պէս սա ինչ միտմտութիւն է. կարծում էք միթէ, որ Բ. Դուրը Աղարեսի թղթին ու ծանուցողութեան կարիք կունենալ, եթէ խաղը ունենալ ծածկելու պէտք չը գտնուի:

Ինչպէս անհում էք, շատ հեշտ է առնել, որ պ. Աւետիսեան հաստատ օրալով է: Բայց նոյնքան հեշտ չէ Աղարեսի նման մարդու կեղտոտ լուսաքը լուսանալ:

Աղարեսի ունեւոր է նաև դրական կողմերը առնում էք դուք: Օր, այս վաղուց հետէ անհում ու բանալ դարձած ողորմելի Ֆրազան, որով մարդիկ անձաւորութեան մէջ աշխատում են ջողարկել մի բարոյական այլանդակութիւն: Ընտել դրական կողմեր... մի է հերքում: Բայց ձեք այդ չափով դուք աշխարհում այլ և ոչ մի յանցագործ չէք գտնի, պ. Սարգսյան, ու-րովհետեւ բացառաւոր, անպայման հրէշները չա-փազանց հազուադէպ են աշխարհում, քանի որ հասարակութիւնները անհուն ժամանակ-ներից շատապէս են նրանցից ազատվել: Միա-ցել են միայն համեմատական հրէշները, որոնք միշտ ձեք փնտաւած մի քանի լաւ գծերը կու-նենան, այսինքն Ֆրազան արդարացիու համար, և որոնք այնու ամենայնիւ կը մնան հասարա-կութեան թշնամիներ: Մի ամբողջ, որ սիրում է իր կնոջը և իր զաւակներին, և որ նրանց եր-ջանկութեան համար ուրիշներին արիւնա-ցունել է քանի տարի, կողպակով ու զրծ-բաղադրանքով, ըստ իր կը մնայ միշտ մի հրէշ և նրա չլաւ կողմերը երբեք չեն կարող ինչ զօհանքի, թէկուզ պ. Սարգսյան ամեն օր

խաղը Երգչուհի Սելիկ մասնավոր խաղ ունի և մշակված ձայն:

Կիրակի, սեպտեմբերի 28-ին, Թիֆլիսի Ար-տիստական թատրոնում սկսվեցին Կրասովի-խմբի ներկայացումները Սալովի պիեսով, իսկ հետեւեալ օրը ներկայացվեց Նեմիրովիչ-Դան-չենկօ «Ունեւոր»:

Պետական բանկի Թիֆլիսի բաժանմունքի վարչութիւնը մատուցութիւն ունի սեփական չինութիւն կառուցանել այդ բաժանմունքի հա-մար Լօրէն-Միլիթովիկայեան և Բարսեղայեան փողոցների անկիւնում: Այն նախապէս, որ արդէն կազմված է և հաստատված ֆինանսների միջնորդութեան կողմից, չինութեան համար պէտք է գործ դրվի 500,000 ռուբլի գումար: Տան կառուցումը կը սկսվի առաջիկայ 1904 թւականին:

ՂՈՒՐԱՍԻՑԻ մեզ գրում են, «Երէկ, սեպտեմ-բերի 23-ին, գիւղերով այստեղ էլ նկատ-վեց լուսնի կատարեալ խաւարումը, որը առնեց մօտ մի ժամ: Սովորական թրակթրակցը, հրացաններ արձակելու և մետաղալայ առօթնե-րի թակելը թուրքաց թաղերում շարունակ լսվում էր և երկուց էր գցում անցողաբաժ ա-նող ժողովրդի վրա»:

ԳԻՒՐԴԱՄԻՐԻՑԻ մեզ գրում են, «Այս ամարի խաղողի առատ բերք է ստացվել Մատրասա, Գիւրլիլան, Սաղիան, Հինգար, Բաշիան, Գեա-լախանի, Չարխու, Բանդի, Մեծ-Բանդան, Դարաքեռքանի և ուրիշ շատ հայաբնակ գիւ-ղերում, որոնք օրված են Շամախու և Գեօկ-չայի գաւառներում: Գիւղացիները լցրել են իրանց բոլոր շատ էժան գներով՝ այն է թա-ղարը (25 պուդ) 12—16 ռուբլի: Չը մոռանալ ինչիւր, որ այս ամարի գիւղացիները բաւա-կան ուշ սկսեցին աշխույժը. արան նպատ-ում էին և եղանակները. խաղողները կանո-նաւորապէս հասան, յուսաի սպասելի է, որ նոր գինին շատ լաւ յաւկուցութիւն ունենայ»:

ԱՐԳԻՆԱ գիւղից մեզ գրում են, «Սեպտեմ-բերի 20—22-ին կողկասեան կաթնասնտեղու-թեան ղեկավարող պ. Ա. Գալանթար չընցեց Ծիրակի (հայաբնակ) Ուղուն-բիլիւս, Գեօր-խան (ոռւաբնակ), Օղիցցօ, Պետրօպա-լովկա գիւղերը, որտեղ զաւաթակցեց կաթ-նասնտեղութեան մասին, մանրամասնաբար ցոյց տալով գիւղացիների կատարելագործ-ված կերպով իւր և պանիր պատրաստելու ձեւը: Ա. Գալանթարի բացակայութեան միջոցին գործը առաջ է առնում ինտերկուս Մ. Սողոմոնեանցը: Սեպտեմբերի 24-ին չընցեց կաթնարանը կանոնաւ երկաթուղու Ստալ-կա-Պարայի կայարանում, իր հետ ունեւ-նալով սեպտաբար սերգատ մեքենայ, խո-ն

կրկէ աշխարհովը մէկ, թէ ես հաստատ օրալով եմ:

Միտնալով անօգուտ տեղն էք յիշում Բարդուղիմէոս և Մեթոդ եպիսկոպոսներին, այդ անունները ոչինչ չեն ապացուցանում, ու-րովհետեւ ինչ համար նրանք Աղարեսից էլ վառթար են: Ի դուր էք կարծում, թէ բարո-յական գնահատութեան խնդրում ինչ համար որ և է նշանակութիւն կարող է ունենալ հա-գետականի կամ աշխարհակների այս կամ այն եկեղեցուն պատկանելը:

Ես հասնում եմ այժմ ձեք պատասխանի վերջին մասին, որ խոստովանում, եմ ինչ երեկ ուրիշ շատ անգամներ էլ, առանձնապէս ցաւ առնել և որ առնուապէս ես ձեռնարկ չեի սպասում: Դուք գտնում էք, թէ ես վերաւո-րում եմ հայ ժողովրդին, կարծելով թէ նա կրօնափոխ է լինում մի կտոր հաց ձեռք բե-րելու համար և բացակայում էք: «Մի վերա-ւորէք իդուր տեղը երկու կողմն էլ հաստա-րանքները»:

Վերաւորում եմ... որպիսի հեղինակութիւն, հա-ւատարմէք պ. Սարգսյան, ես անկեղծ կերպով հուզելի, որ այս նախադասութիւնը դուք եր-բէք արտասանած չը լինէիք: Կարծում եմ, ան-հաստատութեան մէջ չէք մեղադրի ինչ, եթէ առնել, որ ինչ էլ գտնէ ձեք չափ յայտնի են նորմալ պայմաններում կատարվող գաւառա-փոխութեան շառիթներն ու պատճառները և դրանով հանդերձ, ես պնդում եմ ամբողջ խաղութեան արդիւնք էր միմիայն յայտնի ար-տափնների, մի կտոր հաց ձեռք բերելու և մա-հից փրկվելու համար: Վերաւորանք... երևա-կայեցէք թշուառութեան այդ կարուստը:

և ինչ այլ կաթնային ուսարգանք: Մ. Սո-ղոմոնեանը մօտակա տեղերից կաթ ձեռք բերեց և գործիչները տեղաւորելով կայա-րանի III կարգի դահլիճում, ծառայողների և մօտակա գիւղերից այցելող գիւղա-ցիների ներկայութեամբ գործնականապէս ցոյց տուեց սեպտաբար գործունէութիւնը, որով թարմ կաթից իսկոյն ջովկում է իւղային մասը—եղը և մնացած կաթից իս-կոյն այցելուների առաջ պանիր պատրաստեց, որը յիշեցնում է մեր տեղական աղքատ պա-նիրը և շատ է տարբերվում տեղական չէյի-լից: Տեղացիները ուրախութեամբ ընդունում են իրանց մօտ յիշեալ պարոններին և մեծ հե-տաքրքրութեամբ նայում: Նոր ձեւի աշխատան-քը, մինչև անգամ մի քանիսը ցանկանում են ձեռք բերելու անհրաժեշտ գործիչները միւս առաւելայ համար: Պ. Գալանթարի մեկնելուց յետոյ չընկալա հայ գիւղերից նոր իմանալով վառթի մաշինի մասին, գալիս են կայարան լսելու դատախազութիւնը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԻՆՁ Ե ԿԱՏԱՐՎՈՒՄ ՄԱՆԵԴՕՆԱՅՈՒՄ

ԻՆՁԱԿԱ ԵՆ ԳԻՎԻԿԱԾ ԱՊԱՏԱՄԵՆԵՐ:—Մակե-դոնացիների երկարատեւ հերոսութիւնը շատ հետաքրքրական է դարձրել այն հարցը, թէ ինչպէս են զինված նրանք, ինչ է ներկայաց-նում նրանց արտաքինը: Այդ հարցերի պա-տասխանը տալիս է Պ. Յ. ՅԱՆՔԻ ԹԵՂԵԿԻՍԵՐ, որը անձամբ այցելել է ապստամբութեան վայրը, խօսակցել է ապստամբների առաջնորդ-ների հետ և հետեւեալ ձևով է պատկերացնում իր ապստամբութիւնները:

«...Իւրաքանչիւր մակեդոնացի զինուոր ունի ցարդուր կռիւող փափուկ կոշիկներ, որոնցով կարելի է ջայլել առանց մի օր և է աղմուկ հանելու: Ժայռոտ տեղեր բարձրանալիս այդ կոշիկներին ամրացնում են երկաթե առիւ երեք կամ չորս միջերով, որոնք չորս անգամ շա-րքան կարողանում են մագլցել նոյն իսկ չա-փազանց բարձր ժայռերի վրայով: Նրանց շալ-ուարները և կոշիկները կարծւած են տեղա-կան պինդ շալից: Վերաբերու (չինել) ունեն շալ բոլորը: Փառափառները խաչաձև հիւսերով կտրված են կրծքից, իւրաքանչիւր մարդու օտմորաբար արվում է 250—350 փառափառ: Սուր կամ օտւին շատ ճիւղն ունեն: Բայց դրա փոխարեն մակեդոնացիներէք չէ գտնանվում: Մանկիստ օրտանմի հարցանից, որի երկա-րութիւնը հասնում է 95 օտանմիսերի: Տեա-քով այդ հրաքանները նման են երեսայական խաղալիքի—մանքան փոքր են նրանք, սակայն շատ լաւ են կուլուր համար: Հրոսակների գլխա-ւոր յոյրը ունեն է: Իւրաքանչիւր զինուոր իր պատկանելի մէջ ունի ռուս, որ գործածելու է միայն ամենավաղաւոր օրակուս: Եթէ միայն 100 հոգուց բաղկացած հրոսակախումբը

բաղդից, ցրտից դողողալով փոքրիկ ուրբեր, հիւսիսում այրելու, վերաւոր ծերեր, որոնք իրանց արիւնքով մեծեր հողերի միջից ջայ են տալիս փողոցներում և դաներում մի կտոր հաց, մի ծածկիւթ, մի անկիւն ձաւերու: Եւ նրանց՝ այդ զօրադիւններն ասում են, որ իւ-րանց փնտրած կը օտանան դաւանափոխու-թեան գնով: Համաձայն ենք, ինչ գնով և լի-նի, բայց անկողնում մէջ առնելու մարտի-րաները, և զանազան օտաւ եկեղեցիների պատկանող քաղաքիցները, Գրիտոսի գլխու-թեան, ողորմաբութեան այդ կեղծ ներկայա-ցուցիչները ցաւի և դժբաղդութեան այս ձիւր ընդունում են որպէս իրանց դաւանու-թեան յաղթանակ: Եւ այս ժողովրդի արիւնք ապստամբների վրա է վիճակ ձգվում: Անս ձեք իմ անհարկած դաւանափոխութեան իսկական պատկերը: Ձեք հաստատում, կարգադէ հետե-ւեալ տողերը:

Հաւաքաւար աղքատներ ու որբեր իրանց մեծ ցաւն ամբողջում չը օտանալով մեզանից պէտք եղածը, դաւնում են դէպի բողոքական-ները և չնդունում նրանց դաւանութիւնը, նոյն իսկ մահմեդական կրօնը, փրկվելու հա-մար մօտեցող մահից, որ սպանում է նրանց չորհրդի սովի և ամենատեղեկ գժաղապետութեան: Եւ այս տողերի տակ չէ օտարադրված Ան-տոնեան, որ ըստ ձեք հաստատ օրալովում է, այլ Soeur Angèle Supérieure des religieuses de l'Assomption d'Arménie, որիւ ան-շուշտ դուք աւելի էք հաւատում: Մօտեցող մահից իրան և իր զաւակներին փրկելու հա-մար դժբաղդ հաղթ օտարված է ոչ միայն կա-թօրիկութեան կամ բողոքականութեան դիմելը, այլ նոյն իսկ մահմեդականութեան ընդունելը:
